

Bijzondere determinaties...

snuitkevers in tamarinde en rottend hout

Tekst: Vera de Visser, KAD

De enorm diverse en zeer grote superfamilie van de snuitkevers (Curculionidae), met circa 60.000 verschillende soorten wereldwijd, is onder plaagdierdeskundigen vooral bekend vanwege de graanklander, maïsklander en rijstklander. Af en toe treffen we echter ook andere kleine bruine snuitkevers aan die zeer het vermelden waard zijn.

De tamarindesnuitkever (*Sitophilus linearis* Herbst)

Dit roodbruin gekleurde snuitkevertje met een lichaamslengte van 2,5 tot 3 mm komt met name voor in Noord- en Zuid-Amerika en Afrika. *S. linearis* wordt vooral aangetroffen op tamarindepeulen, maar ook op bijvoorbeeld fruit en zoete aardappelen. De larven van de tamarindesnuitkever (of tamarindeklander) eten van de tamarindezaden in de peul en veroorzaken daar grote schade.

De tamarindesnuitkever is verwant aan de graanklander (*S. granarius* L.), de rijstklander (*S. oryzae* L.) en de maïsklander (*S. zeamais* Motschulsky), alle drie bekende voorraadaantasters. Ook qua uiterlijk zijn er veel overeenkomsten. Onder de microscoop valt een aantal kleine verschillen echter op. Specifiek voor *S. linearis* is het grote aantal zeer kleine putjes op het borststuk: tellend van de kop naar het dekschild 25 à 26 stuks. Ook de dekschilden zijn bezaaid met putjes, maar dan gerangschikt in veertien lengterijen

met een smalle onderlinge tussenruimte. Daarnaast zijn de twee dekschilden niet vergroeid met elkaar, zoals bij de graanklander wel het geval is. De randen van de dekschilden zijn vaak iets donkerder roodbruin dan de rest van het lichaam en de snuit is dik en vrij recht zonder verdikking aan de bovenzijde. In vergelijking met de graan-, rijst- en maïsklander is er nauwelijks afstand tussen de antennebasis en het oog.

Stereocorynes (Rhyncolus) truncorum (Germar)

Deze snuitkeversoort, die van nature in Europese bossen voorkomt, kan in gebouwen worden aangetroffen in vochtige, door schimmel aangetaste naaldhouten balken en vloerdelen. Volwassen *S. truncorum* hebben een lichaamslengte van 2,8 tot 3 mm en zijn donkerbruin van kleur. De antennes en poten zijn iets lichter bruin. Het borststuk heeft een gelijke breedte en hoogte en is dicht bezaaid met willekeurig geplaatste put-

jes. De snuit is nog korter en dikker dan die van *S. linearis* en de graan-, rijst- en maïsklander. De geknikte antennes bestaan uit zes segmenten. Uitvliegopeningen in aangetast hout zijn ovaal en onregelmatig van vorm en meten 1-2 mm in diameter.

Beheersing

Wanneer het vermoeden bestaat dat voorraden door *S. linearis* zijn aangetast, kunnen deze het best zo snel mogelijk worden verwijderd. Bevriezing (24 uur bij -20°C) doodt zowel ei, larve als volwassen kever. Controleer alle overige voorraden die mogelijk besmet kunnen zijn en bewaar deze vervolgens in goed afgesloten blikken of trommels. Maak de omgeving, inclusief kieren en naden, goed schoon. Wanneer al deze maatregelen grondig worden uitgevoerd en de ontwikkelingsbronnen worden weggenomen, is het gebruik van een biocide onnodig.

Voor de beheersing van *S. truncorum* is het van belang dat het aangetaste hout, indien mogelijk, weggenomen wordt. Ook bevriezing (twee weken bij -18°C) is een optie voor kleine voorwerpen. Mocht dit niet afdoende werken of praktisch niet uitvoerbaar zijn dan kan het hout chemisch behandeld worden, uitsluitend met een daarvoor toegelaten middel tegen houtaantastende insecten.

Tamarindesnuitkever (*Sitophilus linearis*).
Foto: Jennifer C. Giron Duque (CC BY-NC 3.0 US)

Stereocorynes truncorum.
Foto: Boris Loboda (CC BY-NC-ND 3.0)

Rijstklander (*Sitophilus oryzae*).
Foto: Jennifer C. Giron Duque (CC BY-NC 3.0 US)